

961 שופטים

כניסת השבת: 18:49

יציאת השבת: 19:39

רבנו תם: 20:26

ע"פ אופק ת"א

ו' באלול התשפ"ה

העלון השבועי טוב להסות בה'

הלב והראש של השנה

אשר הם ימים נוראים וקדושים, ימי סליחה וכפרה, ובהם יש סימן ועזרה לאדם - איך תיראה כל השנה. ומהו הסימן? - שאם ישתדל להיזהר ולהישמר ב-51 ימים אלו מחטאים ועוונות, יותר ממה שנזהר כל השנה - זה סימן שיצליח להתגבר על יצרו בשנה הבאה, ויזכה לברכה בשנה הבאה. לפי שימים אלו הם הראש והלב של השנה, ואם הם בריאים - כל הגוף בריא.

וזה פירוש הפסוק שאמר אברהם ללוט: "הפרד נא מעלי", שלפחות תפרד ממני נ"א ימים הללו ולא תחטיאני, לפי שימים אלו הם עיקר ימי השנה. שאם הימין - כלומר, שאם אלך בהם לצד הטוב שהוא בימין, אזי 'ואשמאילה' - אכניע את השטן שלא יקטרג עליי. אך אם חלילה: "ואם אשמאילה", שאחטא בימים הללו, אגרום לשטן ל"ואימינה", שהוא יהיה החזק בצד הימין ויוכל לקטרג. זו הזדמנות פז להכריע ולבטל את כל מה שחטאנו ונפלנו בשנה האחרונה, ובלבד שנקח ימינה, נתגבר על יצר הרע ב-51 ימים אלו יותר מכל מה שהיינו בשנה האחרונה. נתחזק בדבר מה ונתמיד בו!

ימי חודש אלול היקרים, ימי רחמים ורצון לפני הקב"ה לקבל את בניו האהובים שישוּבו בתשובה שלימה על מעשיהם בשנה האחרונה, ובכדי שיזכו בשנה החדשה בטובה וברכה.

פעם אחת נכנס אל אחד הרבנים, יהודי ששאל: "וכי יתכן שהאדם יקבל חודש שלם לתיקון על מה שחטא ונפל בשנה האחרונה, והרי בשנה הבאה יכול הוא שוב להתלכלך בעבירות? ומדוע שירצה ה' לתת לי את המתנה הזו?". ענה לו הרב בתשובה פשוטה: "שבת שלימה עברה על ביתך, ב"ה מלאה בשמחה, סעודות, שירי שבת ודברי תורה. כיצד נראית הריצפה בסיום? - מלוכלכת ומוכתמת. ומה אתם עושים במוצאי השבת? מעבירים סמרטוט ומנקים את הבית מכל הלכלוך שהצטבר. מדוע? והרי בשבוע הקרוב שוב יתלכלך הבית בכתמים?! - אלא שאין זה סותר, כעת מנקים, הגם שיתכן מאד ומסתבר שהבית יתלכלך שוב.

כך הקב"ה שכולו בעל הרחמים והסליחות, חפץ בטובתו של האדם ורוצה בשוּבו מדרכו הרעה, המציא לכל אחד מעם ישראל חודש של ניקיון שבו הוא מקבל את תשובתו בקלות. חודש בו צריך היהודי לעשות חשבון נפש ולקחת על עצמו דבר קטן, הגם שבשנה הבאה יתכן מאד ויתלכלך שוב, לפי שיודע ה' שהיצר הרע הינו מאש ואנחנו בשר ודם".

על מעלתו של חודש אלול מביא רבנו ה'בן איש חי' רמז נפלא ('אדרת אליהו', 'לך לך'): כאשר החלה המריבה בין רועי הצאן של אברהם אבינו לרועי הצאן של לוט, ראה זאת אברהם אבינו, ופנה ללוט באומרו: "הלא כל הארץ לפניך, הפרד נא מעלי אם השמאל ואימינה ואם הימין ואשמאילה" (בראשית יג, ט). ויש בזה רמז גדול - לפי שישנם נא' (51) ימים מחודש אלול ועד החיתום בהושענא רבא,

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורג'יי, גבריאל בן סמינה. יוסף בן ג'יה. פרחות בת טובה. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. אסתר בת מול. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחת. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרן אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף. יעקב בן שמחה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לרפואה, פריסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. דניאל בן ציפורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה מרים בת דינה וחיים. רות בת מרים הי"ו. ינון בן רחל.

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מול. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. זיווג הגון: אודליה וניר בני ציפורה.

סגולות וישועות

הרב יוסף חיים אוהב ציון שליט"א

כתב בספר מטה אפרים (סימן תקפ"א סעיף ח') **וזה לשונו:** "נוהגין בכל יום מראש חדש אלול ואילך אחר התפלה לומר בציבור עשרה מזמורים של תהילים, ועל ידי כך גומרים כד ראש השנה כל תהילים פעמיים, והוא עולה כמנין כפ"ר". וה'חזון איש' אמר לשמשו כי זו הנהגה חשובה. (אורחות רבנו ח"ב)

גדול כוחם של מזמורי התהילים, בפרט לפני יום המשפט והדין, שכתב ה'עטרת צבי' על הפסוק בתהילים: "מי ימלל גבורות ה', ישמיע כל תהילתו" - כיצד ניתן למלול את גבורות ה'? כלומר, כיצד ניתן לחתוך ולבטל הגבורות, הדינים והקטרוגים בשמיים? - ע"י להשמיע כל תהילתו של ה', והם אמירת התהילים המעוררים רחמים בשמיים על האדם.

כתב המלבי"ם (הקדמה לפירוש על תהילים): "בית קדש הקדשים בית האוצר היקר הזה, מלא יקר כל קדש... כל אדם יחזה בו, כל תפלה וכל תחנה, כל הודאה וכל תהילה, על כל דבר ועל כל עניין... יש בו סגולות יקרות ומטמוני מסתרים מסוד ה' ליראיו, תרופות וסמי חיים, ומפתחות של שערי שמים".

כל רגע שאתה נמצא בבית עלול להיות 'בוחן פתע', עלולים להיות הרבה דברים שלא ימצאו חן בעיניך ועכשיו אני בודק כמה אתה מבין שאני משקיף עליך עכשיו ורוצה לראות שאתה לא מאכזב אותי ועובר את המבחן בהצלחה.

הרמב"ם מגלה לנו כי עיקר התשובה שהאדם צריך לעשות יותר מעבירות שעשה, הם במידות רעות: "אל תאמר שאין תשובה אלא מעבירות שיש בהן מעשה כגון גזל וגניבה, אלא כשם שצריך אדם לשוב מאלו כך הוא צריך לחפש בדעות רעות שיש לו ולשוב מן הכעס ומן האיבה ומן הקנאה... מן הכל צריך לחזור בתשובה, ואלו העוונות קשים מאותן שיש בהן מעשה שבזמן שאדם נשקע באלו, קשה הוא לפרוש מהם".

עוונות של מידות רעות: כעס והקפדה קשים יותר מאלו שיש בהן מעשה, לפי שהאדם לא חושב שהן קשים, ובעיקר שקשה לו לפרוש מהם.

ע"י השתדלות ועבודה בחודש אלול בבית, בכבישת הכעס, באווירה רגועה - האדם זוכה לעשות את התשובה העילאה והמשובחת לפני ה'.

הלכות והליכות

מתוך "לכתחילה" על אלול ור"ה: 052-7632686

שאלה: אנו כמעט במחצית חודש אלול, ולמדתי על מעלת לקיחת קבלה לשנה החדשה. מה עדיף לקבל ומה חשוב לדעת בקבלה?

תשובה: גם אדם השקוע עד צווארו בדרך רעה ובעבירות - אם יקבל קבלה קטנה שיתמיד בה - יוכל בקלות לזכות בדין. אלא שהמקבל על עצמו קבלה, צריך להקפיד על כמה כללים: - יתנה שמקבל על עצמו בלי נדר. - עדיף לקבל דבר אחד קטן ולעמוד בו כל השנה, מאשר לקבל כמה דברים ולקיים את רובם, כי אין רע יותר מלקעקע את כח ההחלטה והקבלה שבנפש האדם. ובעת הצורך, יש להורות לקבל קבלה קטנה לזמן קצר (כגון עד חנוכה), כי כל קבלה מכריעה ועוצמתית ליום הדין. - כתב רבנו יונה (שע"ת ש"ב ס"ו): "המקבל על עצמו לעשות ככל אשר יורו רבותיו בכל דבר מצוה והנהגה - נחשב כאילו עתה עשה כל אשר אמר, והכל נזקף לזכותו ברגע הקבלה ומצטרף למאזניים". - ברוב המקרים מומלץ שהקבלה תהיה בענייני אמונה וביטחון, שהם היסוד ושורש לכל התורה כולה (כגון ללמוד כל יום קטע מספר אמונה או להתחזק ש'כל מה שעושה ה' הכל לטובה' והכל ממנו). - כמה ראשי ישיבות המליצו לקבל קבלה של שמירת זמנים קבועים, שתועלתם לניצול הזמן. - מומלץ לאדם לקבל על עצמו 'ייסורים קטנים' מרצונו כגון: שמירת הלשון, העיניים, השכמת בית הכנסת) ודבר זה ימנע ממנו 'ייסורים רעים' שח"ו נגזרו כמחלות ועניות. - התלמידים בישיבת 'קלם' קיבלו על עצמם בחודש אלול לקבל כל אדם בסבר פנים יפות.

עיקר התשובה

מתקרבים אנו ליום הדין הגדול, וכתבו בעלי המוסר כי עיקר העבודה של ראש השנה היא המלכת הקב"ה עלינו - "אמרו לפני מלכויות", "מלכותו בכל משלה"... אין כמעט מקום בתפילה שאיננו צועקים: "אתה המלך!". וצריך לדעת, ישנם אנשים החושבים שניסיונות זה רק בעבודה, רק שיוצאים מהבית, הם לא יודעים שהבית הוא מפעל הניסיונות הגדול ביותר, ניסיונות בכל הרמות - קטנים וגדולים, המוכיחים מיהו האדם באמת.

ניסיון בדיבור, ניסיונות בכבוד הבעל האשה, ניסיונות של כעס, גאווה, צרות עין, חסד, עצלות, אונאת דברים, דרך ארץ, אנכיות והרשימה עוד ארוכה... ואומר ה' יתברך: "בכל יום אני אטמין לכם מספר לא מבוטל של ניסיונות. את תהיי בטוחה שזה 'הוא', אבל אם תתעמקי היטב, אם את תלבשי משקפיים של אמונה את תביני - אין לי מה לחפש אשמים, אין לי על מי לכעוס ולהתלונן, את תביני - זה הקב"ה בודק אותי עכשיו, אני נמצאת כרגע במבחן.

עלינו לזכור היטב, כתוב בפסוק (איוב ז, יח): "לְרָגְעִים תִּבְחַנְנֵנוּ" - אומר השי"ת, שלא תחשוב שאני בודק אתכם רק בדברים הגדולים, רק 'פעם ב...', אלא בכל שעה ושעה, בכל דקה ודקה, אני בודק כמה אתם מאמינים בי...

איך עושים תשובה?

מי יודע כמה אסונות, כמה מחלות היינו יכולים לחסוך מעמנו, אמר הרב שמשון פינקוס זצ"ל, "אם היינו מברכים כראוי וכיאות. זו אינה מדרגה גבוהה וקדושה עליונה, אלא פשוט 'הרגל', והרגל נעשה טבעי.

אם רואים ריבוי מחלות ואסונות בעת האחרונה באופן כל כך מבהיל, אין זאת אלא משום שאין אנו פונים להשי"ת כמו שצריך, אילו היינו מדברים עם השי"ת כנדרש לא היה כעס כזה! וכמדומה שנתקיים בנו הפסוק: "בפיו ובשפתיו כבדוני - וליבם רחוק ממני" (ישעיה כט יג), השפתיים נעות אבל הלב אינו חי. זוהי הברכה השכיחה ביותר שתקנו לנו חז"ל, אנו אומרים אותה הרבה פעמים במשך היום כי אנו צריכים שוב ושוב להודות להשי"ת ולבקש ברוך אתה ה' רופא כל בשר ומפליא לעשות".

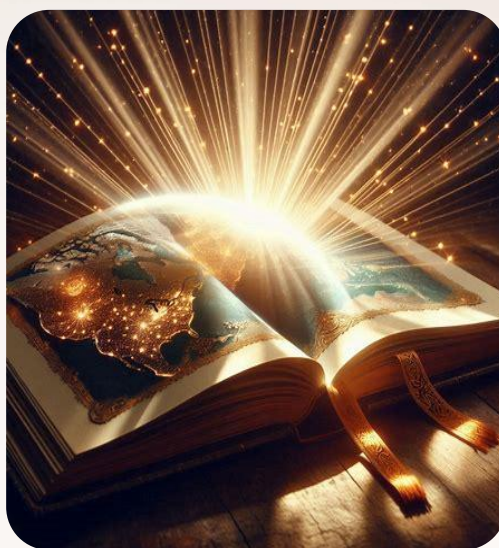
(נפש שמשון, סדר התפילה עמ' סט-ע).

את המעשה המדהים הבא סיפרה הרבנית הבר, אשתו של הרב אברהם ישעיה הבר זצ"ל, מייסד עמותת 'מתנת חיים', שסייעה במציאת תורמי כליה, לאנשים החולים ונוקמים לכליות בישראל, בכדי לחסוך מהם את יסורי הדיאליזה: "אחד מחולי הדיאליזה שפנה אלינו בבקשת עזרה, היה אלכס, יהודי שחיכה במשך למעלה מ-19 שנה לתרומת כליה. ב"ה נמצא תורם כליה שהושתלה בהצלחה בבית הרפואה 'איכילוב'. הגעתי עם בעלי הרב אברהם ישעיהו הבר זצ"ל לבקר את אלכס, כדרכנו לבקר את כל תורמי הכליה והנתרמים.

עלינו לקומה השביעית, וכשהגענו לחדר שלו, אלכס היה חלש, אך צהל מאושר: "הרב הבר!", אמר בשמחה על כל שזכה בחיים חדשים. התיישבנו. אני שוחחתי עם בתו שסעדה אותו לאחר הניתוח ובעלי שוחח עם אלכס. סיימנו את הביקור ועשינו את דרכנו לרכב. היתה לנו חתונה באיזור שמיהרנו אליה.

הטורדות את הכוונה הראויה.

מספרים על אברך אחד שהגיע לרבי מיכל יהודה ליפקוביץ זצ"ל, ראש ישיבת פונוביץ' לצעירים, ימים ספורים לפני יום כיפור, ואמר לו כי כבר שנים שהוא משתדל לקיים את הקבלה הזו שהמליץ הרב שך, והוא מעוניין להתחזק ולקבל על עצמו קבלה נוספת שראש הישיבה יציע לו. רבי מיכל יהודה השיב לו: "האם שמת לב איך אנחנו מברכים ברכת 'אשר יצר'?"

הנה אני נמצא כאן בישיבה ורואה את הבחורים שנוטלים ידיים ביציאתם מהשירותים, ובעודם צועדים בחזרה לכיוון בית המדרש הם ממלמלים את הברכה... וכי ברכת 'אשר יצר' היא 'תפילת הדרך', שאומרים אותה באמצע הדרך? הרי בשעת ברכה אסור לעשות שום פעולה נוספת! אסור לנגב ידיים, גם לא ללכת. מדברים עם המלך!".

"כדאי שנקבל על עצמנו" - סיים רבי מיכל יהודה - "לפחות אחת ביום, לעמוד מתחילת הברכה עד סופה, ולומר גם את הברכה הזאת מתוך ברכון או סידור, במתינות".

ובפרט שעל ברכה זו כתב הצדיק רבי משה בן מכיר זצ"ל, בעל 'סדר היום': "המברך ברכת אשר יצר בכוונה מובטח לו שלא יחלה כל ימיו ולא יצטרך לא לרופא ולא לרפואתו". ומה יותר מהבטחה זו לשנה הבאה?

היה זה בתאריך כ"ז באלול תשמ"ט, ימים ספורים לפני ראש השנה. מרן הרב אלעזר מנחם מן שך זצ"ל, ראש ישיבת פונוביץ', עמד בחלל הישיבה וזעק מקירות ליבו: "הנה קרב ובא יום ראש השנה, יום הדין, שבודאי זה מחייב אותנו, ביתר שאת וביתר עוז, להתעורר ולעשות תשובה.

"אבל איך עושים תשובה?", שאג הרב שך - "תשמעו ממני! תשמעו עצה מאדם זקן! לאדם זקן יש ניסיון!". היינו בטוחים שהוא הולך להגיד משהו כמו: שכל אחד יקבל על עצמו שמשעה תשע בבוקר עד אחת בצהריים הוא לומד בלי לדבר דברים בטלים... ללמוד ברצף... אבל הרב שך הפתיע: "נקבל על עצמנו לברך ברכת המזון בכוונה!". ואיך נעשה את זה? הרי לפעמים, בעת הברכה, אנחנו עייפים, הראש לא מרוכז, המח לא צלול... מה נעשה? "נברך ברכת המזון מתוך סידור! זה יעזור מאוד לכוונה!".

ואז עצר הרב שך ואמר: "לכו הביתה, תגידו לנשים ולילדים שלכם שמהיום והלאה מברכים ברכת המזון מתוך סידור! אני מבטיח לכם שאם נקבל זאת על עצמנו זה יעשה רעש גדול בשמים! יכריזו עלינו בשמים 'פלוני עשה תשובה!' 'פלונית עשתה תשובה!' אם נבוא ליום ראש השנה עם קבלה קטנה זו - זוהי 'תשובה!'".

הנביא אומר: 'קחו עמכם דברים ושובו אל ה'", סיים הרב שך את דבריו, "עלינו לקחת עמנו דבר אחד קטן וללכת איתו הביתה, וללכת אתו 'עד הסוף', ולבוא איתו בראש השנה. תשמעו ממני עצה: 'קחו עמכם דברים' - קחו עמכם את הקבלה הזו, ואיתה תלכו הביתה!".

יש שהמליצו על כך את הפסוק במגילת אסתר (ט, כה): "אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה" - כאשר מתפללים "עם הספר", מתוך סדור, הדבר מועיל ל"ישוב מחשבתו הרעה" - לבטל את כל המחשבות

איך עושים תשובה?

שיהיו בשורות טובות. כשהוא יצא, פניתי לבתי. הפנים שלי היו חיוורות כמו הקיר, אבל לא היססתי. **"אני בטוח כי יש דחיה בכליה רק בגלל שלא החלטנו לומר את הברכה של הרב הבר - 'אשר יצר' - אני ואת".** ואז המשיך אלכס ואמר לבתו: **"בורא עולם נתן לנו מתנה ואנחנו לא הסכמנו לומר תודה. הגיוני שזה מה שקרה".** היא הסכימה איתי, ובאותו רגע החלטנו שנינו שמהיום נגיד את הברכה לאט ובכוונה, כמו שלימדתם. נכנסנו למחרת לבדיקה חוזרת, אך לא האמנו שנקבל בשורות טובות.

”ביום שישי בבוקר צוות של רופאים נכנס לחדר שלי ושמחה על פניהם. ‘אלכס, אנחנו מוותרים על הביופסיה. הבדיקות שלך מתייצבות והכליה חזרה לתפקד כראוי. תגיד לנו אלכס, מה עשית? איך קרה הנס הזה?.

"נס, אמרו הרופאים! הבדיקות משתפרות והולכות והצוות חושב לשחרר אותי כבר ביום ראשון. אני מצלצל אליך כדי שתדע מה כוחה של ברכת 'אשר יצר' להציל חיים!".
(ה'קטיפה')

"אני מבטיח לכם", אמר בזו הלשון הרב שמשון פינקוס זצ"ל, **"כי אם תברכו ברכת אשר יצר בכוונה תהיו בריאים, אף אחד לא יוכל להכחיש אותי בזה. יש אמנם יוצא מן הכלל אבל באופן עקרוני כל אחד יודע שכשמכוונים היטב בתפילה, כשבוכים ומתחננים - מקבלים!".** (נפש שמשון עמ' רלד)

לקחת משהו לעשות שינוי - זו הבטחה של ענקי היהדות, ולנו יש את ההזדמנות האדירה לזכות בכל הקופה, כבר בעיצומו של חודש הרחמים והסליחות!.

כשחזרתי מעבודתי בבית הספר, בעלי המתין לי נרגש. "אלכס צלצל", קולו רעד בהתרגשות וכך הוא סיפר לי: "'הרב הבר, אגיד לך את האמת. כשהייתם פה, לא ממש התייחסנו למתנה שהבאתם לנו. מה לי ולברכת 'אשר יצר'? הקשבתי בנימוס, ומיד אחרי שיצאתם, הטמנתי את הברכה במגירה שליד מיטת האשפוז והמשכתי הלאה.

אלא, שביום רביעי בבוקר, נכנס הפרופסור לחדרי, עם פנים חמורות

סבר. ידעתי שאין בפיו בשורות טובות. "אתה בנסיגה, אלכס. יש סימני דחיה של הכליה", אמר ברור. הרב הבר, אינני צריך לספר לך שנסיגה היא חלום הבלהות של כל מושטל. אני חיכיתי 19 שנים לתרומה. לא יכולתי אפילו לחשוב על זה. יתכן שהגוף שלי דוחה את הכליה! יתכן שכל מה שעברתי היה לחינם?!"

הרופא אמר שמחר בצהריים יעשה בדיקה חוזרת, אך ביקש מראש שלא אתלה בה הרבה תקוות. לא נראה לו

אלא, שכאשר הגענו לרכב נזכרנו: "לא הבאנו להם את המגנט של ברכת 'אשר יצר' ולא דיברנו איתם על מעלת הברכה! כפי שאנחנו עושים אצל כל אחד מהמחלימים". בעלי העיף מבט קצר בשעון והבין שאם נתעכב לא נגיע לחופה. "אנחנו לא מסדרי הקידושין", אמר לבסוף, ויותר חשוב לזכות את הרבים בברכה החשובה של 'אשר יצר'."

לקחנו את מגנט הברכה ומיהרנו לעלות אל חדרו של אלכס. "שכחנו לתת לך מתנה", אמרנו שוב לאלכס ובתו. "מתנה?", התפלאו שניהם, "כבר קיבלנו מכם מתנת חיים - כליה. איזו מתנה נוספת אנחנו צריכים?". "את הכליה לא קיבלתם מאיתנו אלא מבורא עולם", השבנו להם, "הוא זה שסידר לכם מתנה מופלאה. אני חזרתי כדי לתת לכם את ה'עטיפה', שתשמור על המתנה לאורך זמן. יש לי כאן סגולה לאריכות ימים ולשמירה על הבריאות", אמרנו והתחלנו ללמד את ברכת 'אשר יצר', את חשיבות אמירתה בנחת ובכוונה וסגולותיה. הם הקשיבו בשקט מנומס, אך הרגשתי שהם עושים זאת רק בשביל לכבד אותנו. הם לא התחברו לדבר עקב היותם רחוקים מדרך ה', אך לא הפצרנו בהם. בעלי ואני קיבלנו על עצמנו בלי נדר להכיר לאנשים את הברכה הזאת. מה יעשו איתה הלאה, זו החלטה שלהם.

”תודה הרבנית”, אמרה הבת ונפרדנו לשלום. אכן פספסנו את החופה, אך הרווחנו להכיר ליהודי את הברכה היקרה והחשובה של ‘אשר יצר’.

ימי רביעי וחמישי עברו. ביום שישי,

החידה השבועית

מהן שלושת הדברים שאין להרית אותם ומדוע?

(א, ס, פ, ו, ט) **לְעֵלֹת מִן הַיָּם וּמִן הַבְּרִיחַ**
(ג, ט, כ, פ, ו, ט) **וּמִן הַיָּם וּמִן הַבְּרִיחַ**
וּמִן הַיָּם וּמִן הַבְּרִיחַ
וּמִן הַיָּם וּמִן הַבְּרִיחַ

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: שולה בת עיישה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. יעקב בן עזיזה. **נשמת:** דבורה בת חנום יוכבד, **לעילוי** משה אחוואל בן ליליה ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש להצלחת החפץ בעילום שם

זכויות בחודש אלול!

**תרמת לעלונים וזיכית אלפי יהודים
להתחזק בשולחן השבת
ולזכות ב"ה בשנה טובה!**

חשבון בנק העלון טוב לחסות בה":
בנק פאגי (52) סניף 188. חשבון 58-58-74
לכתוב בהערות: עבור עלון טוב לחסות בה"
ניתן לקבל החזר מס על כל תרומה ע"פ סעיף 46